Lietas Nr. C31285509
Lietas arhīva Nr. CA-1231-13/30

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 29.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Oši̧na

tiesneši M.Šķendere, M.Sviķis

ar sekretāri N.Pustovalovu,

piedaloties prasītājas /pers. B/ pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/ un atbildētājai /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē 2013.gada 16.oktobrī, Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu, sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 1.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa.

2009.gada 18.maijā /pers. B/ (turpmāk tekstā – prasītāja) Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā cēla prasību pret /pers. D/ (turpmāk tekstā – atbildētāja) par parāda piedziņu.

2012.gada 18.jūnijā tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasības pieteikumu neatzīst pilnībā.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 1.oktobra spriedumu nospriests prasību apmierināt, piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, /personas kods/, labā nesamaksātās īres maksas un komunālo pakalpojumu parādu Ls 2 545,10, kavējuma naudu Ls 2 545,10, tiesas izdevumus Ls 254,44, kopā Ls 5 344,64 (pieci tūkstoši trīs simti četrdesmit četrus latus un 64 santīmus), kā arī valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 13,26 (trīspadsmit latus un 26 santīmus).

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda, ka starp /pers. B/ un /pers. D/ 2007.gada 17.decembrī tika noslēgts dzīvokļa īres līgums par dzīvokļa Nr.18, Rīgā, /adrese/, izīrēšanu.

Saskaņā ar dzīvokļa īres līguma 2.1.punktu, īres maksa tika noteikta Ls 400,00 pusēm vienojoties, bet, saskaņā ar dzīvokļa īres līguma 2.2.punktu, atbildētāja /pers. D/ apņēmās papildus īres maksai maksāt par komunālajiem pakalpojumiem – apkuri, ūdeni, koplietošanas elektrību, atkritumu izbeigšanu, siltumtīklu apkopi, ekspluatācijas izdevumus un citus izdevumus, saskaņā ar izīrētāja iesniegto rēķinu.

Saskaņā ar dzīvokļa īres līguma 2.3.punktu, atbildētājai /pers. D/ īres maksa Ls 400,00 mēnesī bija jāveic ar pārskaitījumu izīrētājas norādītajā bankas kontā līdz tekošā mēneša astoņpadsmitajam datumam.

Saskaņā ar dzīvokļa īres līguma 6.1. un 6.1.1.punktu, līgumu pirms termiņa varēja izbeigt līgumslēdzējiem savstarpēji vienojoties, bet, saskaņā ar dzīvokļa īres līguma 10.2.punktu, ja līguma izpildes laikā rodas jautājumi, kas saistīti ar līguma priekšmetu, bet par kuriem nav runa šajā līgumā, līgumslēdzēji noformē to kā papildinājumu jau noslēgtajam līgumam, kas kļūst par līguma neatņemamu sastāvdaļu.

Secināms, ka līguma nosacījumi neatrunā vienošanās formu (līguma 6.1.1.punkts), un tādēļ iestājas līguma 10.2.punktā minētais nosacījums un vienošanās bija jānoformē kā papildinājums noslēgtajam līgumam. Lietā nav pierādījumi, ka puses noformējušas papildinājumus līgumam par līguma pirmstermiņa izbeigšanu.

A r 2008.gada 13.jūnija rēķinu Nr.1268, 2008.gada 11.jūlija rēķinu Nr.1289, 2008.gada 13.augusta rēķinu Nr.1310, 2008.gada 15.septembra rēķinu Nr.1331, 2008.gada 13.oktobra rēķinu Nr.1352, 2008.gada 14.novembra rēķinu Nr.1373, 2008.gada 12.decembra rēķinu Nr.1392 un 2009.gada 9.janvāra rēķinu Nr.13 par kopējo summu Ls 2 545,10, kurus /pers. B/ izrakstīja atbildētājai /pers. D/, pierādīts, ka prasītāja informējusi atbildētāju /pers. D/ par nepieciešamību apmaksāt rēķinus par īres maksu un

saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja būtu pilnībā izpildījusi uzņemtās saistības.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12.pants nosaka, ka dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos. Savukārt, saskaņā ar likuma 11.^{3}pantā minētie pakalpojumi, kas norādīti līguma 2.2.punktā atzīstami par tādiem, par kuriem izīrētājs ir tiesīgs prasīt maksu.

Pirmās instances tiesa atsaucas uz Civillikuma 1425.pantu, 1512.pantu, 1587.pantu.

Puses ar dzīvokļa īres līguma 8.1.punktu pielīgušas, ka par īres un komunālo maksājumu savlaicīgu nesamaksāšanu tiek noteikts kavējuma procents – 1 (viens) % no nenomaksātās summas par katru nokavēto dienu.

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1716.pantu, 1720.pantu, norādot, ka prasītāja ir izmantojusi savas tiesības ievērojot samērīguma principu un lūdz piedzīt līgumsodu par maksājumu kavējumu Ls 2 545,10 apmērā.

Tiesa atzīst, ka prasītājai ir tiesības uz līgumsodu, tas atzīstams par samērīgu un piedzenams prasītājas norādītāja apmērā – Ls 2 545,10 .

Tiesai nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi savu tiesību pēc prasījuma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu un 44.panta pirmās daļas pirmo punktu no atbildētāja par labu prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram piespriežami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva Ls 251,44 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,00 apmērā, kopā Ls 254,44.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kurus nesedz prasītājas iemaksa Ls 13,26 apmērā piedzenami no atbildētājas valsts labā.

2012.gada 1.novembrī /pers. D/ iesniedza apelācijas par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 1.oktobra spriedumu, kuru pārsūdz pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā cita starpā norādīts, ka spriedumā tiesa nepareizi atzinusi, ka vienošanās par līguma izbeigšanu bijusi jānoformē kā papildinājums līgumam.

Citē Civillikuma 1473.pantu, 1474.panta 1.daļu un norāda, ka spriedumā nepareizi atzīts, ka lietā neesot iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja būtu pilnībā izpildījusi uzņemtās saistības.

No lietas materiāliem izriet, ka par dzīvokļa īres līguma spēkā esamības laiku ir pilnībā izpildījusi savas saistības.

Tiesa, norādot, ka dzīvokļa īres līgumā esot pielīgts, ka par īres un komunālo maksājumu savlaicīgu nesamaksāšanu tiekot noteikts kavējuma procents, spriedumā nepareizi atzinusi, ka prasītājai esot tiesības uz līgumsodu, ka tas esot samērīgs un esot piedzenams prasītājas norādītajā apmērā - Ls 2545,10.

Spriedumā nepareizi atzīts, ka neesot pamata apšaubīt parāda esamību, kā arī nepamatoti secināts, ka prasītāja esot pierādījusi savu tiesību pēc prasījuma.

Tiesa, nepamatoti neatliekot lietas izskatīšanu, lai atkārtoti uz lietas izskatīšanu tiesas sēdē aicinātu kā liecinieku /pers. F/, kurš var apliecināt, ka 2008.gada 27.jūnijā starp izīrētāju /pers. B/ un īrnieci /pers. D/ tika noslēgta mutvārdu vienošanās par 2007.gada 17.decembrī par dzīvokli /adrese/, Rīgā, noslēgtā dzīvokļa īres līguma izbeigšanu 2008.gada 27.jūnijā, maldīgi nav atzinusi, ka 2007.gada 17.decembrī starp /pers. B/ kā izīrētāju no vienas puses un /pers. D/ kā īrnieci no otras puses par dzīvokli /adrese/, Rīgā noslēgtais dzīvokļa īres līgums tika izbeigts jau 2008.gada 27.jūnijā, ka līdz ar to prasītājas prasība par īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem piedziņu par periodu pēc dzīvokļa īres līguma izbeigšanas nevar tikt uzskatīta par pamatotu un ir pilnībā noraidāma.

Spriedumā nav ņemts vērā arī fakts, ka dzīvokļa īres līgumā nav pielīgts līgumsods, līdz ar to spriedumā tiesai nebija pamats atzīt tādas prasītājas tiesības, kas līgumā nav pielīgtas

Bez tam, spriedumā bez ievērības atstāts fakts, ka ir būtiskas pretrunas prasītājas prasības pieteikumā, kā arī tās pārstāvja paskaidrojumos, proti, prasītājas prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs aprēķinājis līgumsodu Ls 2545,10 apmērā, savukārt tā lūgumu daļā norādīts, ka tiek lūgts piedzīt nokavējuma naudu Ls 2545,10 apmērā, prasītājas pārstāvis tiesas sēdē savukārt norādīja, ka prasītāja esot piemērojusi līgumsodu, lai gan prasības pieteikumā nav norādīts, ka prasītāja lūdz piedzīt līgumsodu.

Gadījumā, ja pat prasītājas prasība par īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem piedziņu būtu pamatota, tiesai bija pamats pilnībā noraidīt prasītājas prasību par kavējuma naudas Ls 2545,10 apmērā piedziņu, jo kavējuma nauda 1% apmērā no nesamaksātās summas, prasība par kavējuma naudas piedziņu prasītājas norādītā parāda pamatsummas apmērā nevar tikt uzskatīta par samērīgu un taisnīgu, īpaši ņemot vērā, ka atbildētāja atzīta par atbilstīgu trūcīgas personas statusam.

Dzīvokļa īres līguma, kura noteikumus pirms tā parakstīšanas /pers. D/ nebija iespējams ar /pers. B/ apspriest, noteikums par kavējuma naudu 1 % apmērā no nesamaksātās summas, nevar tik uzskatīts par taisnīgu un līdz ar to nevar tikt atzīts par spēkā esošu.

Tiesa, atzīstot spriedumā prasītājas tiesības uz līgumsodu, atzīstot to par samērīgu, nepareizi ir iztulkojusi Civillikuma 1716.panta normas, kā arī nepareizi nav piemērojusi Civillikuma 1724.^{1} pantu.

Tiesas spriedumā, nepamatoti apmierinot prasību, nepamatoti nospriests piedzīt no viņas arī tiesas izdevumus. Uzskata, ka, ņemot vērā viņas lūgumu atbrīvot no tiesas izdevumu samaksas, t. sk. kancelejas nodevas samaksas, tiesai nebija pamats piedzīt no viņas

par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, jo kā trūcīga persona bija no to samaksas atbrīvojama.

Lūgts pilnībā atbrīvot /pers. D/ no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos lietā un izskatīt lietu pēc būtības un pilnībā noraidīt /pers. B/ prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. D/ uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā norādītajiem pamatiem un motīviem.

Tiesas sēdē prasītājas /pers. B/ pilnvarotais pārstāvis /pers. C/ apelācijas sūdzību neatzina, prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem un motīviem.

Motīvu daļa.

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, liecinieka /pers. F/ liecības tiesas sēdē, pārbaudījusi apelācijas sūdzības motīvus kopsakarā ar rakstveida pierādījumiem, uzskata, ka prasītājas prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Savukārt Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa izskatot lietu, atzīst zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Atbildētāja/pers. D/ ir pārsūdzējusi pilnībā pirmās instances tiesas spriedumu, kā apelācijas sūdzības argumentus norādot, ka pirmās instances tiesa nepamatoti ir atzinusi, kad ir izbeigtas īres attiecības un piedzītais līgumsods nav samērīgs.

Pārbaudījusi lietas materiālus un apsvērusi apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un Civillietu tiesu kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas 2012.gada 1.oktobra sprieduma motivācijai daļā par pamatparāda piedziņu.

Nav pamatots apelācijas sūdzības arguments, ka pirmās instances tiesa nepareizi atzinusi, ka vienošanās par līguma izbeigšanu bija jānoformē kā papildinājums līgumam.

Atbilstoši Civillikuma 1473.pantam, 1474.panta pirmajai daļai, darījums var tikt noslēgts mutiski, taču konkrētajā gadījumā puses īres līguma 10.2.punktā ir vienojušās, ka jautājumi, kas rodas sakarā ar šī līguma izpildi, ir noformējami kā papildinājumi īres līgumam. Jautājums par pirmstermiņa īres līguma izbeigšanu atsevišķi līgumā nav atrunāts, līdz ar ko tā pirmstermiņa izbeigšana ir risināma līguma 10.2.punktā noteiktajā kārtībā.

Atbildētāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai nav izpildījusi savu pierādīšanas pienākumu, jo nav iesniegusi pierādījumus, ka puses būtu vienojušās par citādu kārtību, kā būtu risināms jautājums par īres līguma pirmstermiņa izbeigšanu, ne arī pierādījumus, ka īres līgums būtu izbeigts 2008.gada 27.jūnijā.

Atbildētājas pieteiktais liecinieks /pers. F/, kas tika nopratināts apelācijas instances tiesas sēdē, neapstiprināja faktu, ka īres attiecības ar prasītāju tika izbeigtas 2007.gada 27.jūnijā, jo paskaidroja, ka dzīvokli īrēja atbildētāja un viņam nav zināms, kad īres līgums izbeigts.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi, ka īres attiecības būtu izbeigtas 2007.gada 27.jūnijā un īres attiecības ir izbeigušās tikai līgumā noteiktajā termiņā 2008.gada 17.decembrī.

Pirmās instances tiesa ir pamatoti atsaukusies uz Civillikuma 1425.pantu, 1512.pantu, un 1587.pantu, atzīstot, ka atbildētāja nav izpildījusi pilnībā savas saistības, kas izriet no 2007.gada 17.decembra īres līguma, un nav veikusi īres maksas un komunālo maksājumu samaksu pilnībā.

Atbildētāja saskaņā ar Civillikuma 1838.panta nosacījumiem nav iesniegusi pierādījumus par īres maksas samaksu par visu īres attiecību periodu. Līdz ar to no atbildētājas piedzenams īres maksas un komunālo pakalpojumu parāds Ls 2545,10 apmērā, kura aprēķinu atbildētāja nav apstrīdējusi.

Civillietu tiesu kolēģija secina, ka ir konstatējams pamats prasības daļā par pamatparāda piedziņu pilnīgai apmierināšanai un pirmās instances tiesa pareizi ir novērtējusi visus lietas apstākļus, tos pamatoti saistot ar lietā gūtajiem pierādījumiem, līdz ar ko taisījusi tiem atbilstošu spriedumu, apmierinot prasību šajā daļā. Savukārt atbildētājas apelācijas sūdzībā norādītie argumenti attiecībā par pamatparāda esamību apstiprinājumu nav guvuši, atbildētāja nav pierādījusi ar ticamiem un pietiekošiem pierādījumiem apstākļus, uz kuriem pamatojusi savus iebildumus, līdz ar to prasītājas prasība daļā par pamatparāda ir pamatota un apmierināma, bet atbildētājas apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Pie šādiem apstākļiem, kad Civillietu tiesas kolēģija pilnībā pievienojas sprieduma motivācijai daļā par pamatparāda piedziņu un pierādījumu novērtējumam, apelācijas instances nolēmumā nav nepieciešamības uzskaitīt un atkārtot pirmās instances spriedumā analizētos pierādījumus saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu.

Savukārt attiecībā par līgumsoda piedziņu, Civillietu tiesas kolēģija, atzīst, ka prasība šajā daļā ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar dzīvokļa īres līguma 8.1.punktu, par īres un komunālo maksājumu savlaicīgu nesamaksāšanu tiek noteikts kavējuma procents – 1 (viens) % no nenomaksātās summas par katru nokavēto dienu.

Izvērtējot pielīgtā kavējuma procenta raksturu un apmēru, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šī saistība ir vērtējama kā saistības maksāt īres maksu pastiprinājums un tai ir izteikts soda raksturs, līdz ar ko secināms, ka puses vienojušās par līgumsoda, nevis procentu maksājumu. Turklāt arī prasītāja lūgusi piedzīt līgumsodu, bet atbildētāja apelācijas sūdzībā atsaukusies uz normām, kas reglamentē līgumsodu un lūgusi to samazināt.

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1716.pantu, 1720.pantu, norādot, ka prasītāja ir izmantojusi savas tiesības ievērojot samērīguma principu un lūdz piedzīt līgumsodu par maksājumu kavējumu Ls 2 545,10 apmērā.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājai ir tiesības uz līgumsodu, taču prasītais līgumsods nav atzīstams par samērīgu tikai tāpēc, ka tiek prasīts pamatparāda apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1724.[1] pantu, līgumsoda cietējs var lūgt samazināt pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītais līgumsods Ls 2545,10 apmērā ir samazināms līdz saprātīgam apmēram, kas būtu Ls 50. Pie apstākļiem, kad starp pusēm pastāvēja īres attiecības, un atbildētāja nav pildījusi savas saistības no 2007.gada jūnija beigām, prasītājai atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28-2.panta nosacījumiem bija tiesības prasīt īres līguma izbeigšanu. Šādas tiesības prasītāja neizmantoja, līdz ar ko secināms, ka pie apstākļiem, kad atbildētāja vairāk kā pusgadu nav veikusi īres maksājumus, arī prasītāja nav rīkojusies ne labā ticībā, ne arī kā krietns un rūpīgs saimnieks. Minētie apstākļi, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā dod pamatu saskaņā ar Civillikuma 1724.[1] pantu samazināt līgumsodu līdz Ls 50,-, kas konkrētajā gadījumā ir taisnīgs un samērīgs pušu tiesisko attiecību noregulējums attiecībā par sankciju piemērošanu.

Līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenams īres maksas un komunālo pakalpojumu parāds Ls 2 545,10 apmērā un līgumsods Ls 50,- apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus; ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami samaksātie tiesas izdevumi - valsts nodeva Ls 189,80 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,- apmērā.

Bez tam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, valsts labā no atbildētājas būtu piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 18,71 apmērā, kas iepriekš nav samaksāti.

Atbildētāja pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu, ir lūgusi atbrīvot viņu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, norādot, ka viņa ir trūcīga persona un viņas apgādībā ir nepilngadīgs bērns.

Izvērtējot minētos argumentu un šos apstākļus apliecinošos pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija ņemot vērā, ka atbildētājas apgādībā ir nepilngadīgs bērns un trūcīgas personas statusu, atzīst par iespējamu atbildētāju atbrīvot no tiesas izdevumu, kas ir ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 18,71 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

/pers. B/ prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu apmierināt.

Piedzīt /pers. B/, personas kods, /personas kods/, labā no /pers. D/, personas kods /personas kods/, labā nesamaksātās īres maksas un komunālo pakalpojumu parādu Ls 2 545,10 (divi tūkstoši pieci simti četrdesmit piecu latu un desmit santīmu) apmērā,

līgumsodu Ls 50,- (piecdesmit latu) apmērā, tiesas izdevumus Ls 192,80 (viens simti deviņdesmit divu latu un astoņdesmit santīmu) apmērā, kopā Ls piedzenot Ls 2787,98 (divus tūkstošus septiņi simti astoņdesmit septiņus latus un deviņdesmit astoņus santīmus).

Atbrīvot /pers. D/, personas kods /personas kods/, no tiesas izdevumu samaksas valsts labā.

Noteikt /pers. D/, personas kods /personas kods/, termiņu tiesas sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, iesniedzot Rīgas apgabaltiesā samaksu apliecinošu dokumentu par valsts labā ar lietas izskatīšanu saistīto tiesas izdevumu samaksu.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena - 2013.gada 8.novembris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese (paraksts) I.Ošiņa

Tiesneši (paraksts) M.Šķendere

(paraksts) M.Sviķis